

ROZGNIEWAĆ (85) *vb pf i [impf]*

o, e oraz a jasne.

inf rozgniewać (25). ◇ *fut i [praes]* 1 sg rozgniewam (1). ◇ 2 sg rozgniewasz (5). ◇ 3 sg rozgniewa (3). ◇ 2 pl rozgniewacie (1). ◇ [3 pl rozgniewają.] ◇ *praet* 1 sg m rozgniewałem, -m rozgniewałam (8). *f* -m rozgniewała (1). ◇ 2 sg m -ś rozgniewałeś (2). *f* -ś rozgniewała (1). ◇ 3 sg m rozgniewał (8). ◇ 1 pl m pers -smy rozgniewaliśmy (3). ◇ 2 pl m pers -ście rozgniewali (1). ◇ 3 pl m pers rozgniewali (8). *subst* rozgniewały (1). ◇ *plusq* 1 sg m -m był rozgniewałem (1). ◇ 3 sg m był rozgniewał (2). ◇ *con* 1 sg m bym rozgniewałem (1). *f* bym rozgniewała (1) *RejFig* bych rozgniewała (1) *HistLan*. ◇ 2 sg m byś rozgniewałeś (3). ◇ 3 sg m by rozgniewał (3). *f* by rozgniewała (2). ◇ 1 pl m pers byśmy rozgniewaliśmy (2). ◇ 3 pl m pers by rozgniewali (1).

Sł stp: rozgniewać, ozniewać, rozniewać, *Cn* notuje, *Linde* bez cytatu.

Wywoł(yw)ać niezadowolenie, doprowadzić (doprowadzać) do gniewu, (roz)złościć; irritare Mącz, PolAnt, Calag; facere a. movere stomachum Mącz, Cn; ciere, exacerbare, movere, offendere, iratum facere, bilem movere Mącz; adducere ad indignationem, movere indignationem, concire iram, concitare in iram Cn [w tym: kogo (A) (78)] (85) : Ale takowych mało ięft/ którzyby takowé śliczności byli/ ijęby od fwego porodzenia nigdy boga nie rozgniewali *OpecŻyw* 188v, 46, 124v, 179v; Przeto też [Archites] tak nauczał gdy cie czeladnik albo twoy znaiomy rozgniewa niechciey fie mścić zarazem, bowiem tak trudno naleść ługę wiernego iako y priyaciela [!] dobrego. *BielŻyw* 39; wżakosz yey m. y wtim niechay rozumem łtapa abi tich nierofgniewała ktorzi dzysz rzeczamy władną *LibLeg* 11/43; *SeklWyzn* c4; *SeklKat* A3v, V4; *KrowObr* 62v; *RejWiz* 169; *Leop* 2.Par 32 arg; *BibRadz* Deut 9/22; Kładziecie ná mię rzecz mierziączi y nielubości ludzkiey pełną: bo będęli wam powiadał o godnych/ rozgniewam niegodne/ ktorzy [...] chcą wżytko mieć v Krolá naprzod przed godnymi. *OrzRozm* P, R [2 r.]; Bacząc Ammon iż rozgniewał krolá Dawidá/ posłał po lud do Syriey *BielKron* 70v, 18v, 71, 113 [3 r.], 321; Exacerbare Rozgniewać/ rozkwilić/ pobudzić w wielki gniew *Mącz* 2b; Offensas in eligendo aliquo suscipere, Rozgniewać kogo przy wybieraniu *Mącz* 36c; Cornua disputationis alicuius commovere, Rozgniewać/ albo nágábác kogo ku díputowaniu á gadaniu. *Mącz* 65d; Movi hominem, Rufziłem go władno/ to yeft rozgniewałem. *Mącz* 233d, 25a, 53a, 67a, 113c, 167c [2 r.] (14); Mierzi mię iżem niegdy bogá rozgniewał *HistRzym* 99; A tak fie przypátrz iáko to ięft frogi Bog ná złościwego/ á łtrálna ięft rzecz rozgniewać go/ á wpásć ná pomłtę w frogie ręce iego. *RejZwierc* 10v; *WujJud* 171; Ięfli [Parys] w łáłkę dufa Boginiey fwey/ niech ná to mieyfce dwu fie boi/ Ktore dla niey rozgniewał/ y ładem fwym zgánił. *KochOdpr* C; *Calag* 586b; A iłz to być niemogło ná tak wielkiey łtolici Krolewłkiey przez dlugi czás będac áby kogo rozgniewać niemiał *BiałKaz* M4v; *PaprpPan* Ff3; Ná Arcibiłkupłtwie krola vpominájąc o kościoły rozgniewał. *SkarŻyw* 334 marg, 88, 114, 263; Słuchayże tego człowicze/ vmiey fie rządzić ná świecie/ powłtań z grzechu á pokutuy/ żeś Bogá rozgniewał, lituy. *ArtKanc* M5, N7v; *Calep* 380a; *LatHar* 140; [Acerbo, ich verbittere/ erzúrne. P. rozgniewam/ rozdrażniam/ pobudzam ku gniewu. *Volck* 4].

rozgniewać kogo (G) [składnia zależna od „ważyć się”] (1): (nagł) Porfená Krol Klonizorum. (–) TEn kiedy fie vzałił krolá wygnánego/ Ważył fie był rozgniewać Senátu Rzymłkiego. *PaprpPan* Gg.

